

Fraværende:

Andræ; Boserup; Jørgensen, D. J. G.; Kirck; Knudsen; Krabbe; Krarup.

Stemte ikke.

Simony.

Formanden: Jeg tør maaskee forvente et Forslag om, af hvormange Medlemmer dette Udvvalg skal bestaae.

Lehmann: Jeg tillod mig før at foreslaae et Antal af 5.

Formanden: Jeg veed ikke, om der gjøres noget andet Forslag, hvis ikke, antager jeg, det er Thingets Mening, at Medlemsantallet skal være 5. (Ja)

Vi gaae derefter over til den næste Sag paa Dagsordenen, som angaaer Forslag til Lov, indeholdende nogle forandrede Bestemmelser i Anordningerne om Skolegangen og om Udskrivningen af Skolen. Det er til første Behandling, denne Sag foretages.

Rundsteen: Det er almindeligt, saaledes som der ogsaa blev bemærket forleden Dag af et æret Medlem under en anden Sags Behandling, at der i Slutningen af Sæssionerne opdukter — om jeg saa maa sige — forskjellige smaa Lovforslag, der tilsyneladende ere af ringe Betydning, men dog kunne være af stor Indflydelse paa de Gjenstande, som de nærmest berøre. Dette synes især at være Kirke- og Skoleanliggender, som denne bitre Lod pleier at træffe, og vi have saaledes et Exempel for os i det nærværende Lovforslag. Det gaaer, som bekendt, ud paa en Modification af Lovbestemmelserne angaaende Skolegangen. Jeg maa nu først og fremmest tilstaae, at der i denne Retning vil kunne behøves adskillige Forandringer, og det store Spørgsmaal, hvormod Sagen egentlig burde dreie sig, er det, om der bør, ligesom hidtil, finde tvungen Skolegang Sted, eller om Frihed ganske og aldeles bør

indrømmes. Jeg nægtev ikke, at jeg for mit Vedkommende skulde være meest tilbøielig til det Sidste; thi, eftersom Friheden skal gjøre sig gjældende i alle Livets Forhold, saa mener jeg, at den ogsaa her burde finde Sted, og Intet synes naturligere, end at Børnenes nærmeste Værger, nemlig Forældrene, ogsaa maae være de Rette til at afgjøre, hvorvidt, hvorlænge og hyornaar deres Børn skulle søge Undervisning. Men dette Spørgsmaal staaer i saa nær og inderlig Berørelse med mange andre Dele af Skolelovgivningen, at det vilde være uheldigt, ja, næsten upassende her for Dieblirket at ville behandle det. Derimod tør jeg vel fremsføre denne min Mening, at det er uheldigt, naar man griber til halve Forholdsregler, saaledes som det foreliggende Lovforslag synes at ville opfordre til. — Enten Frihed i det Hele eller ogsaa Tvang. — Og, naar jeg seer hen til selve Lovforslagets Bestemmelser, for derefter at dømme, da maa jeg tilstaae, at jeg har ikke den bedste Tro om det Resultat, hvortil det vil føre. Det gaaer jo ud paa at indrømme Forældre Ret til at fritage deres Børn for Skolegang indtil en vis Tid, og dette, uden at Skolebestyrelsen eller Skolecommissiønnen skal have Nogetsomhelst dert at sige. Det er altsaa en Almindeliggjørelse — om jeg saa maa kalde det — af Skoleanordningens § 18. Ja, dersom Friheden eller Rettigheden blev indrømmet saadanne Forældre, om hvilke det med Sikkerhed kunde antages, at de havde baade Evne og Villie til selv at undervise eller ved Andre at lade undervise deres Børn tilbørligt, og denne Rettighed blev indrømmet dem af den Autoritet, der synes at være nærmest dertil, da kunde jeg aldeles Intet have imod Forslaget at indvende; men, naar det skal staae til den Første den Bedste at fritage sine Børn for Undervisning i Skolen, da troer jeg, det vil lede til et maadeligt Resultat. Følgen bliver i mangfoldige Tilfælde, saaledes som nu Sagerne staae, at saadanne Børn inden kortere eller længere Tid vilde blive forsømte. Og, naar jeg skal see hen til den Egn, som jeg nærmest kjender, nemlig det Vestlige og Midten af Jylland, da er det